

NOV SLOVENSKI FILM
ZA DAN REPUBLIKE

Piše: Milan Lindič

Je že tako: v razgibanem svetu sedme umetnosti si dogodki sledijo s hitrostjo filmskih sekvenc. Naj vam torej poročam le o tistih filmskih novicah, ki — predvsem — zadevajo naš, slovenski film zdaj in tu, denimo: ob 30-letnici slovenske kinematografije. In je sploh lahko počastitev dneva republike pa proslavitev te kinematografske obletnice primernejša in lepša, kot napoved novega slovenskega filma. Pa še takega povrh, ki posega v obdobje revolucije in narodno-osvobodilnega boja. Gre skratka za film »MED STRAHOM IN DOLŽNOSTJO« po motivih

iz književniškega opusa borca in pisatelja Karla Grabeljska. Scenarij in režiser sta ustvarjala delo Vojka Duletiča, ki se je v ozračju slovenske, potem jugoslovanske in tudi že (bi lahko rekli) evropske kinematografije že potrdil in preveril s filmom »Ljubezen na odoru« in »Na klancu«. S prvim je prinesel v slovensko filmsko zavest figuro Prežihovega Voranca, drugi pa obuja v svobodnem filmu pojavnost Ivana Cankarja in njegovo tematsko nadčasovnost. Tudi — kot vidimo — tretji Duletičev film prihaja neposredno iz literature, pa nikoli konkretno (recimo te in te knjige, romana, pesmi, novele itd.), ampak iz celotnega opusa v enotno filmsko arhitektonsko dvignjen film. V petek, 12. novembra bomo na slovesni predpremiери v Unionski dvorani lahko pozdravili tudi še vse ostale ustvarjalce novega slovenskega filma MED STRAHOM IN DOLŽNOSTJO: direktorja fotografije Jureta Pervanja, scenografa Nika Matula, nosilca glavnih vlog Borisa Juha in Marjeto Gregorač, pa igralca Branka Miklavca, Angelco Hlebcetovo, Štefko Drolčev. Dareta Valiča, Sandija Krošla, Stanka Potiska in še in še. Film so posneli na terenih Polhovgrajskih Dolomitov ob izjemno razumevajoči pomoči domačinov in pa vojakov z Vrhniko.

Zadnji teden novembra uvaja s filmom RDEČA ZEMLJA, pretresljivo filmsko pričevanje o nacističnem pokolu 6000 prebivalcev oktobra 1941 v Kraljevu. Zgodba je tudi za nas toliko bolj zanimiva, ker vključuje tragiko tisočih slovenskih izgnancev, ki so našli med srbskimi ljudmi razumevanje, odprte roke in nov dom. To je film, ki govori o enem največjih nacističnih zločinov druge svetovne vojne. Scenarij in režija sta delo Branimirja Torija Jankovića, v glavnih vlogah pa nastopajo Dragomir Bojanić-Gidra, Ljubiša Samarđić Bata Zivojinović, Miha Baloh in drugi.

NAŠ INTERVJU

Vsi smo obramba

Pravica in dolžnost

O Antonu Ježu smo pred časom v Javni tribuni že pisali, vendar takrat kot o izumitelju in občanu Šiške, danes pa smo se namenili z njim pogovoriti kot komandantom štaba teritorialne obrambe občine Ljubljana — Šiška. Povod za razgovor nam je dala razprava o osnutku zakona o ljudski obrambi SRS in pa vedno večje poudarjanje splošnega ljudskega odpora kot edino primernege odpora proti sovražniku na jugoslovanskem področju in jugoslovanskih družbenih razmerah.

• »Nam lahko nekaj več poveste o nalogah obrambe v tem trenutku?«

• »Kadar govorimo o obrambi, moramo imeti pred očmi določila ustave in zakonov, ki govorijo o obrambi. Ustava SFRJ pravi: Oborožene sile SFRJ tvorijo enote JLA in teritorialne obrambe kot najširša oblika organiziranega oboroženega ljudskega odpora.

• Prav zato je teritorialna obramba najpomembnejša sestavina ljudske obrambe. V TO SFRJ so stotisoč vojaskih obveznikov in prostovoljcev, ki pokrivajo celotno ozemlje.

Anton Jež

• TO se razvija načrtno, se posodablja, usposablja svoje pripadnike in vse ljudstvo za obrambo. Zato imamo glavni štab v SRS, pokrajinske in občinske štabe, ki vsi temeljijo na enostarešinstvu. Zaradi boljše operativnosti je bila izvedena reorganizacija in tako je najpomembnejše ustanavljanje partizanskih brigad, operativnih štabov TO in enot civilne zaščite v osnovnih celicah naše družbe, to je krajevni skupnosti. Maneverska in bojna sposobnost se je posebno povečala z vključevanjem mladih prostovoljcev v te enote.

• Kmalu bomo začeli s sodobnim urjenjem in vzgojo teh enot. Enotna vzgoja in urjenje je naša najvažnejša naloga, saj je bojna pripravljenost odvisna prav od teh dveh činiteljev. Čas, v katerem živimo, terja veliko vojnopolitičnega znanja, saj bomo le tako kos nalogam v boju zoper agresorja. Najvažnejše je, da nas agresor ne iznenadi in da bomo sposobni voditi vse oblike vojne, če bo to potrebno (frontalna, partizanski način kombinirana oblika).

• V vseh teh prizadevanjih nas mora voditi misel tovariša Tita: »Delajmo, kot da sto let ne bo vojne, toda pripravljajmo se, kot da bo že jutri izbruhnila.«

Občni zbor SSK Ilirija

Najboljši v SFRJ

Tri leta zaporedoma ekipni državni prvaki v smučarskih skokih, veliko število slovenskih in jugoslovanskih prvakov v smučarskih skokih med posamezniki, strokovna vzgoja mladih skakalcev, sodobno urejeni smučarsko skakalni center Mostec s štirimi plastičnimi skakalnici, izgradnja dveh manjših plastičnih skakalnic v Šentvidu in Strahovici, so le nekateri rezultati, s katerimi se lahko pohvali 140 članov smučarsko skakalnega kluba Ilirija.

Se posebej važno je dejstvo, da so vse te uspehe zabeležili od aprila 1970 naprej, ko je bil ustanovljen SSK Ilirija in da so rezultati neumornega dela prizadevnih klubskih funkcionarjev: Danila Sbrizaja, Zorana Zalokarja, Vladimirja Braza, Vilija Vrhunca, Vladimirja Silvestra, trenerjev bratov Koprivšek in seveda ostalih klubskih delavcev.

Tudi na občnem zboru v torek, 11. novembra je bilo čutiti delovno vzdušje. V poročilih so bili prikazani vsi uspehi in težave kluba, razprava se je predvsem vrtela okrog odnosov SSK Ilirija — republiški in zvezni smučarski forumi, ki so dokaj neurejeni, vendar pa jih bodo skušali z odkritim razgovorom z zainteresiranimi stranmi ponovno zgladiti in s tem prispevati pomemben delež k urejenim odnosom in razmeram za naše vrhunske skakalce.

V SSK Ilirija redno trenira 56 skakalcev pod nadzorstvom štirih ali petih trenerjev, klub pa ima tudi 11 sodnikov za skoke, tako da lahko organizira tudi mednarodne tekme in je z nekaj kratno organizacijo tekem na Mostecu že pokazal svoje organizacijske sposobnosti. Posebno razveseljivo je dejstvo, da imajo v klubu urejene finančne razmere, saj kar 15 tekmovalcev izpolnjuje kriterije vrhunskih športnikov, katerih razvoj financira TKS Ljubljane.

Tudi v prihodnjem obdobju so si v SSK Iliriji zastavili številne naloge: dogradili bodo klubski dom v Mostecu, uredili skakalnico na Galetovem in jo prekrili s plastično maso, ponovno oživili šolo Mostec in tako pridobili nove smučarske skakalce, zgradili še nekaj manjših plastičnih skakalnic po aktivih in nadaljevali z vzgojo strokovnih kadrov.

Na občnem zboru so nato sprejeli tudi nova pravila društva in izvolili novo vodstvo: za predsednika SSK Ilirija so ponovno izbrali prof. Danila Sbrizaja, za podpredsednika pa Zorana Zalokarja in Vladimirja Braza.

barcaffé

DROGA
PREHRAMBENA INDUSTRIJA PORTOROŽ